

Vydává: Sdružení pro Krompach z.s. ve spolupráci s obecním úřadem, místními obyvateli a chalupáři jako občasník

č. 2 únor 2021

www.spk-krompach.wbs.cz

vydáno v Krompachu 28.1.2021

Z obce:

Školská kronika.

Obec získala Krompašskou školní kroniku. Jedná se o kopii kroniky místní školy z let 1946 až 1969, kdy byla škola pro nedostatek žáků zrušena. Popisuje, jak šel život v místní škole. Škola byla jednotřídka, první až pátý ročník. Kroniku vedli postupně místní učitelé.

Originál školské kroniky je uložen ve Státním okresním archivu Česká Lípa.

Příprava výstavby komunitního centra

Obecní úřad zadal zpracování projektu na místní komunitní centrum. Budova by měla stát v prostoru plochy před „kravínem“. V současné době bylo zadáno vypracování studie stavby ve dvou variantách.

Sv. Jan Nepomucký

V loňském roce jste byli informováni o rekonstrukci bývalé sochy sv. Jana Nepomuckého, která stávala na podstavci u cesty na Kulich pod lipami. Letos asi 14. května bude znovu osazena a 16. května na svátek sv. Jana Nepomuckého slavnostně odhalena a posvěcena.

Citace článku Českolipského deníku z 23.11.2020, autor Petr Pokorný:

Spolek Drobné památky severních Čech získal grant 30 tisíc korun od Nadace Občanského fóra na obnovu sochy sv. Jana Nepomuckého v Krompachu na Českolipsku. „Příští rok v květnu to bude 220 let, kdy tuto sochu nechal zřít sládek místního pivovaru Joseph Tichaschek. To je hezká příležitost, jak k tomuto "výročí", společně s obcí, sochu obnovit,“ uvedl předseda spolku Miroslav Pröller z České Lípy. Socha zmizela po válce. Z přírodního pískovce ji vyseká kameník Robert Pokorný z Děčína.

Stavební odpad

Vážení, znovu dochází k tomu, že do kontejnerů na směsný odpad někteří odhazují stavební odpad a suť. To musí nutně přestat! Pokud se stav nezmění a tato činnost bude pokračovat, dojde s největší pravděpodobností ke zvýšení cen za odpad. Popeláři kontejnery převažují a pokud zjistí stavební suť, odmítají je vyvážet.

Buďte prosím rozumní a stavební odpad likvidujte tak, jak se má.

Dobrá zpráva pro část Juliovka

Připravuje se umístění dalších kontejnerů na tříděný odpad v části Juliovka, aby občané z této části nebyli nuceni jezdit s tříděným odpadem až do centra obce.

Podle informace z OÚ by se tyto kontejnery měly objevit v dohledné době.

Příprava kulturních a společenských akcí na rok 2021, historické kroniky místní školy z let 1946 až 1969

Ve spolupráci s obcí a dalšími pořadateli se snažíme dát dohromady společenský a kulturní program roku 2021 „jakoby se nechumelilo“, tj. jako by nebyl coronavirus. Plánujeme na papíře od oslav jara přes koncert, nového formátu Jarmarku a CMS, buřtobraní, advent, vystoupení oblíbených divadelníků, cestovatelů, kytaristů a hudebních skupin, samozřejmě i ĎAS a hasiči.... Zatím budeme první plánovanou akci muset zrušit (divadelní představení). Tak si držíme palce, ať jsme všichni zdraví a můžeme alespoň něco, byť třeba v jiném formátu, skutečně udělat. Plány a příprava se konají !

Pozor zájemci o divadlo!!!

**Krompašský divadelní spolek „ĎAS“ hledá další nové herce.
Rádi přivítáme nové zájemce zejména ze strany mladých.
Hledáme ženy i muže.**

Od našich dopisovatelů

Paní Jaroslava Náprstková pro Vás zpracovala a připravila další zajímavé informace. Toto je aktuální povánoční příspěvek Marka Ebena. Což na to občané Kropachu?

Fejeton Marka Ebena, který nezklame.

Tak nevím, čím jsme to milého pána boha namíchli tak, že to zařídil, aby všechny dobré věci byly nezdravé a všechny zdravé nechutné. A protože už teď slyším ten řev zdravých výživistů, že pohanka je to nejlepší, co se jim kdy převalovalo na patře, zdůrazňuji, že je to samozřejmě můj subjektivní pohled. Ale možná, že to pár lidí, co už ochutnali vařenou mrkev, bude vidět podobně.

Svět nám nabízí spoustu báječných požitků a skoro za každým čeká trest. Svíčková, víno, dort, káva – to vše jako by se pomalu stěhovalo do oblasti kriminality. A jedna věc je pozoruhodná: přesně tak totiž vypadá prostřený sváteční stůl. Nenajdete na něm nic zdravého, protože to většinou není dobré. Nebo to aspoň není tak dobré jako ty nezdravé věci. Kdyby ty zdravé byly stejně dobré nebo lepší, zvali byste hosty na jáhly a Vincentku. Možná to už někdo dělá, ale zatím jsem o tom neslyšel a mám podezření, že je to tím, že tam byla ta návštěva jen jedna a pak stihla všechny ostatní varovat. Je to prostě tak, že sváteční stůl je plný báječných věcí k jídlu a pití, po kterých následuje trest. Mluvím o tom proto, že jsme přesně v tom trestaném povánočním období. Místo aby člověk vzpomínal na to, na čem všem si tak báječně pochutnal, stojí před zrcadlem a říká si: Proč jsi to všechno sežral? A pak otevře šatník, vezme si na sebe kalhoty, ve kterých se ještě na podzim cítil skvěle, dopne ten poslední knoflík a už cítí to odporné pnutí, jako by to nebyl knoflík, ale špendlík, který se vám zapíchne rovnou do mozku a tenkým hláskem posměšně říká: Jsi prase! Takže člověk ty gatě zase svlékne, ale nevyhodí. Řekne si: Do těch zhubnu, mám motivaci. Vedle visí kalhoty z předloňska, zkusí, a ty už ani nezapne. Ale ani ty člověk nevyhodí. Řekne si: To bude výzva. Kdyby je člověk vyhodil, znamenalo by to kapitulaci, přiznání porážky. Jako byste veřejně řekli: Ano, žral jsem tak, že už nic nedopnu. To se samozřejmě nikomu nechce, takže je lepší dát si motivaci a výzvu. Pár let to tak děláte, pak jednoho dne otevřete šatník a zjistíte, že 2/3 toho, co tam visí, jsou motivace a 1/3 jsou výzvy. Ale nedopnete nic.

A to je ta chvíle, kdy by měli po domácnostech chodit pracovníci charity a sbírat oděvy pro potřebné. Protože to by si člověk mohl říct: Udělám dobrý skutek. Ony mi ty šaty sice skoro jsou, ale pomohu tím dobré věci. A tomu se říká – prožrat se k milosrdenství.“

Máte to taky tak?

Informace od pí. Biganovské s ornitologické společností.

Užitečné webové linky

- 🐾 zelenadomacnost.com – Nejširší nabídka výrobků pro pomoc zvířatům kolem nás a vše pro ekodomácnost
- 🐾 zivotnazahrade.cz – Tento leták je stručný výtah z tohoto našeho webu
- 🐾 cmelaci.cz – Rady pro začínající chovatele čmeláků
- 🐾 vcelkysamotarky.cz – Informace o včelkách samotáříkách
- 🐾 ochranaptaku.cz – Jak chránit ptáky před nárazy do skel a před kočkami
- 🐾 ekozahrady.com – Rady, jak založit přírodní zahradu pro lidi i zvířata
- 🐾 birdlife.cz – Česká společnost ornitologická
- 🐾 krmitka.birdlife.cz – Ptáci na krmítku
- 🐾 rorysi.cz – Stránka o rorýsech a jak je ubytovat na svém domě
- 🐾 jezekvnouzi.estranky.cz – O jezcích
- 🐾 veveratka.cz – O veverkách
- 🐾 sousednetopyr.cz – O netopýrech
- 🐾 vestrome.sousednetopyr.cz – O netopýrech na zahradě
- 🐾 zvirevnouzi.cz – Kontakty na všechny Záchranné stanice pro živočichy v ČR (volat při nálezů zvířete)

SETKÁNÍ S VLKEM

KDO SE BOJÍ, NESMÍ DO LESA?: Útoky vlků na člověka jsou extrémně vzácné události, které se odehrály za mimořádných okolností (vlk byl nemocný, krmený nebo provokovaný lidmi). Například za bezmála dvacet let, co se v saské Lužici usadili vlci, nebyl zaznamenán jediný útok na člověka. Oproti tomu v České republice čelíme přibližně 1100 napadením domácím psem ročně. Bez rizika není ani setkání s divokým prasetem. K přehnaným obavám ze setkání s vlkem není důvod, avšak zdravý respekt před touto šelmou je na místě.

JAK SE CHOVAT PŘI TÁBOŘENÍ VE VLČÍM TERITORIU ?: Zásada zní: NEKRMIT! Nechávat potraviny vlkům (či jiným divokým zvířatům) nebo se je dokonce pokoušet krmit může způsobit, že svůj přirozený ostych z člověka ztratí. Zvyknou si tak na jeho přítomnost, kterou si spojí s odměnou. Pak se může stát, že se vlk začne přibližovat k lidským obydlím či kempům, kde bude vyhledávat potravu. Proto je také velmi důležité udržovat kempy a tábořiště čisté a bez odpadků. Zásadní tedy je:

- ☐ Nikdy vlky ani jiná divoká zvířata nekrmit a nenechávat jim potravu.
- ☐ Každý správný táborník ví, že co jsme si do přírody přinesli, musíme si zase odnést. Odpadky nikdy nezahrabáváme.
- ☐ Je třeba mít domácí mazlíčky zabezpečené či uvázané na vodítku.
- ☐ Veškeré jídlo připravujeme a uchováváme dobře zabalené mimo prostor, kde spíme. Potraviny, toaletní potřeby i odpadky zavěsíme na provaz mezi stromy mimo dosah divokých zvířat.

VE VLČÍM TERITORIU: Výjimečně lze vlky zahlédnout nebo i potkat či vyplašit při průchodu krajinou. Většinou odběhnou, jakmile si člověka všimnou nebo uslyší jeho hlas. Nemusí tomu tak být vždy – vlk může člověka nejprve chvíli pozorovat. Oproti člověku ve dne hůře vidí, a proto může být jeho reakce opožděná – po vyhodnocení situace však odběhne. Pokud v přírodě na vlka narazíte:

- ☐ Zůstaňte v klidu a udržujte si odstup.
- ☐ K vlkovi se nepřibližujte, nepovzbuzujte jej, aby k vám přišel, nenabízejte mu potravu. Pokud vlk neodběhl a vy se v takové situaci necítíte dobře:
- ☐ Pomalu couvejte-neotáčejte se k vlkovi zády, neutíkejte.
- ☐ Dělejte hluk (křičte, tleskejte, zpívejte).
- ☐ Pokud vlk ani přesto neodběhne a přibližuje se, zkuste jej zaplašit zvednutím rukou a máváním, případně po něm něčím hodíte.
- ☐ O svém setkání s vlkem nás prosím informujte.

NA PROCHÁZCE SE PSEM: V oblastech s výskytem vlka je potřeba vést svého psa na vodítku. Vlk by mohl na psa, který se pustí po jeho stopě, reagovat jako na cizího vlka – tedy jako na konkurenta či vetřelce ve svém teritoriu – a napadnout jej.

ČÍM SE ŽIVÍ: Vlk se dokáže velice dobře přizpůsobit širokému spektru potravy. V našich podmínkách se živí převážně kopytníky. Kořistí bývá zejména srnec obecný, jelen evropský a prase divoké. Příležitostně nepohrdne ani drobnějšími obratlovci nebo mršinou. Může docházet i k útokům na nedostatečně zabezpečená hospodářská zvířata, zejména na ovce, kozy a telata. Zabezpečení stád pomocí ohradníků a pasteveckých psů však tyto škody účinně snižuje.

Život na vsi.

5. část

Děda také zkoušel chovat i jinou drůbež, ale brzy od toho upustil. Krůty. Ty byly moc velké a nebylo je kde přes zimu slušně utábořit. Problém s rozmnožováním atd. Ale líbilo se nám na krocánovi to jeho rudé hudevadlo. Neměl rád červenou, stejně jako ve španělské aréně bejci na muletě. Děda zkoušel i kachny, to by šlo, ale s husami dohromady by toho bylo moc a barák zase nebyl tak velký. Kvůli peří zvítězily husy. Já mám na chuť ale stejně radši kachnu než husu.

Měli jsme i jiné domácí zvířectvo. To se ale nejedlo. Alespoň u nás ne. Psa a kocoura, později i siamskou kočku. Tu jsme měli nejdřív doma v Praze. Udělali jsme jí pelíšek, ale ona v něm nikdy nespala. Pořád jsem pátral, kde spí a jednou v noci, cestou ze záchodu přes koupelnu, jsem ji našel pověšenou za břicho na věšáku. Takovém tom obyčejném, drátěném s červenou dřevěnou kuličkou na konci. Lezla tam nahoru po županu. Siamská kočka je původně stromové zvíře a má i na konci zahnutý a zalomený ocas jako některé opice. Té kočce, jak byla původem z tepla, se v Krompachu nelíbila moc zima a sníh, tak radši nastydla, začala prskat nudle a chcipla.

Zato kocour, to byl borec. Klasický venkovský pruhovaný míšenec. Obr. Byl to strejdův miláček. Macek, Macíček. Ten se pořád někde toulal, chodil za holkama až do Jonsdorfu. I v zimě a ve sněhu. Tejdén nebyl doma, vrátil se vyhublý a potrhaný z četných a čestných kocouřích bitev. Nažral se, zalezl si za malá kamínka s dočervena rozpáleným kolínkem, a tam se vyhříval, spal a nasával teplo a energii do dalších vášnivých kocouřích bitev. Divili jsme se, že ho to nepálí, nebo že od té červené roury nechytne. Nechyt. No a když se vyhřál a vykrmil, tak vzal zase kramle a už byl znova na námluvách v Jonsdorfu. Jednou se zbídačený a pobitý ve sněhu vrátil domů a měl omrzlý konec ocasu. Bílý a bez chlupů. Nechat to tak, to by dostal sněť a otravu krve. Strejda ho nakrmil a nechal prospat. Pak si ho vzal na klín, mazlil se s ním, Macíčku, Macíčku a šup, nůžkami mu ustríhl

ten omrzlý konec. Kocour jenom mňouknul a seděl spokojeně dál. Pak mu to polil kysličníkem, to už byla reakce trochu horší, zalepil leukoplastí, zavázal a bylo to. Za týden už byl zase v Jonsdorfu, ukázat těm německým kocourům, zač je toho loket. Byl to hrdina.

Psů jsme měli postupně několik. Nej dřív to byl Punt'a, černý kříženeček, potom Lumpík, to samé. Ten byl ale chytrý. Babička ho měla pořád přivázaného na řetězu u boudy. Já, jakmile jsem přijel, tak jsem mu dal pro něj koupeného buřta a hned ho odvázel. Buřta okamžitě sežral. Ne sežral, ale zhltnul a mohl se radostí zbláznit z nabyté svobody. Lítal osmičky po zahradě, až od něj drny lítaly. Pak jsem si s ním chvíli hrál, honili se a když jsme si dohráli a já nedával pozor, tak okamžitě utekl. Taký za holkama, které cítil na dálku. Když se za pár dnů hladový vrátil, tak dostal od babičky přes prdel a zase ho uvázala. Já v pátek přijel, dal mu buřta, odvázel ho atd, atd, kolem dokola.

Kolem jeho boudy chodily na noc do dřevníku husy a žraly mu z jeho misky před boudou. To se nemá, nebylo to jejich, to neměly, to se nedělá. To ho tak rozčilovalo, že mu braly to, co bylo jeho, co jim to nepatří, a i když už to nebylo k žrádlu, tak přece jen to bylo stále jeho vlastnictví. Jednou vztekle vyběhl z boudy a bojovnému husákovi, ač přivázan na řetězu, v krátké kruté bitvě u misky ukousl vrchní část zobáku. Ten pak chudák nemohl normálně žrát a všechno, trávu i krmení musel žrát s hlavou na stranu, bokem, napřímo to nešlo, nic nenabral ani neuštípl. Ale byl to samec kanec, takže se dožil díky těmto svým zásluhám také úctyhodného věku.

Další pes byla Zorinka, taky kříženec, ale celá hnědá a měla delší nohy. Tamti byli černí s hnědými fleky na čumáku a kolem obočí. Tahle byla ale nejchytřejší. Dědala na povel kotrmelec, nebo se plazila v trávě po pěšině, aby ji nikdo neviděl. Ve vysoké trávě vyskakovala na místě do výšky, aby se mohla rozhlédnout, kde kdo je. Vyhrabávala myši hnízda, staré jen zakousla a mladé sežrala. Dědovi jednou při senoseči vběhla pod kosu a málem přišla o nohu. Děda o tom ani nevěděl. Kňukla, doběhla domů a ve snaze najít si pomoc, vlítla do dědova a babiččina pokojíku, skočila postupně do obou postelí a všechno tam zakrvácela. Babička nebyla doma, pomáhala v kuchyni dětského tábora. Když přišel děda domů, tak ji našel polomrtvou v pelišku pod kachlovými kamny. Ošetřil ji, zavázal a nechal v pelišku. Všechny zakrvácené peřiny svlékl a namočil. A potom brečel, nic nemohl dál dělat. Byla jeho miláček. Ležela v pelišku, spala, nehýbala se. Nevěděli jsme, jestli pro velkou ztrátu krve přežije. Děda brečel tři dny. Čtvrtý, nebo pátý den Zorina vylezla a šla se k misce najíst a napít. A děda zase brečel, ale radostí. Přežila to. Vždycky, když si šel děda po obědě lehnout na kanape, tak si mu lehla pod paží, pak přišel kocour a lehl si mu na břicho. Děda četl noviny, ty mu potom spadly na obličej, a tak tu další půlhodinku všichni spokojeně spali. Když šel děda z konzumu z nákupu, tak ho pes i kocour vyhlíželi a šli mu po pěšině přes louku naproti. Je zajímavé, že pes poznal i že je sobota a někdo přijede. Dnes se jezdí už v pátek, tenkrát ale ještě volné soboty nebyly. Pes stál zadními nohama na kanapi opřen o parapet a z okna vyhlížel nahoru na silnici. Ještě nic nebylo vidět, ale on už slyšel z dálky zvuk motoru. Jen mého motoru. Jiné auto ho vůbec nevzrušovalo. Lítal kolem dokolečka a museli ho pustit ven. Pak nám běžel po cestě naproti, já zastavil, otevřel mu dveře a on všechny v autě přivítal a zulíbal. Zorina, ač kříženeček malého vzrůstu, byla pes s velkým „P“.

J.P

Babinec

Babinec. Ach jo! Holt budete děvčata muset počkat, až se to trochu uvolní a otevřou se hospody. Je nám líto, vydržte. Víme, člověk potřebuje mezi lidmi.

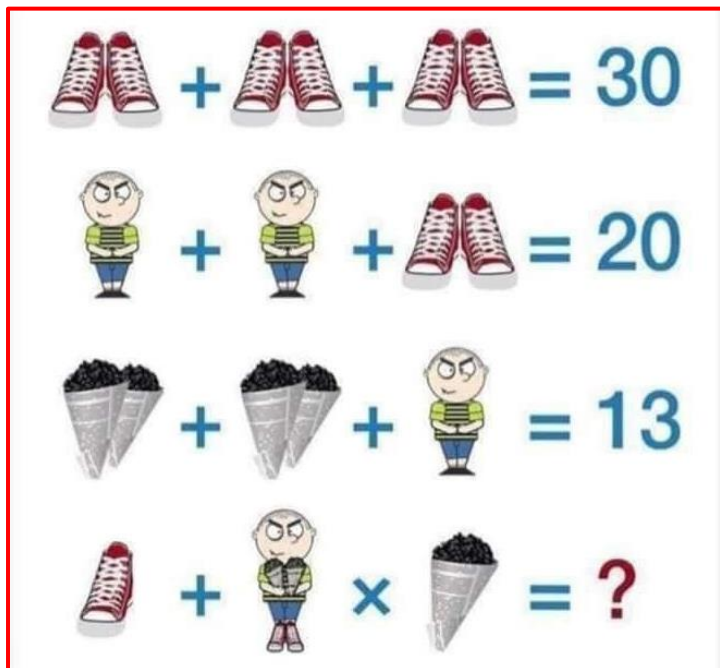
redakce

K procvičení mozku, abychom nezakrněli.

	6	4	5	7		8		
		3				1		
1	8		3	4				5
8		1						2
4				8		3		
	2					5	1	
		2						
	1			3	5	4	9	
3			8			2		

3	7			6	1	8	5	
		1		3	7	2		
		6				7		
	3	2						
7	1	9			4			5
4			7			1	9	3
8								
2			1	4		3		
	6	5						

Pár vtipů pro zasmání v těžkém čase

„Poslyš, dáváš výplaty zaměstnancům, když je teď ta krize?“

„Nedávám, a ty?“

„Já taky ne. A chodí ti do práce i tak?“

„Ale jo, chodí.“

Poslyš, a neměli bychom od nich vybírat vstupné?“

Jaký je rozdíl mezi manželem a okem na punčoše?

Žádný.

U obou záleží na ženě, jak daleko je nechá utéct!

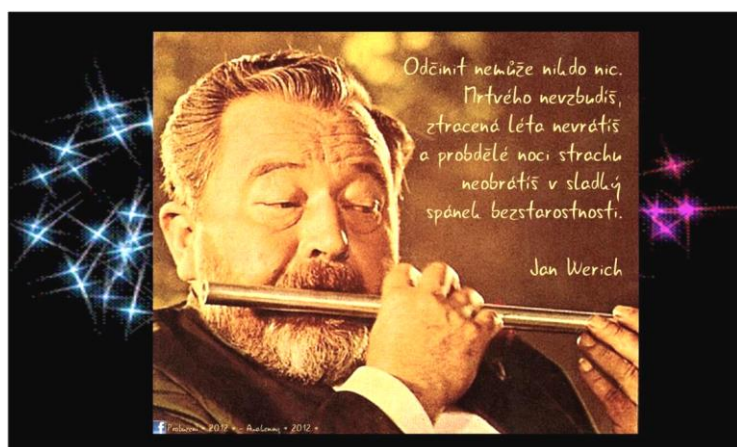
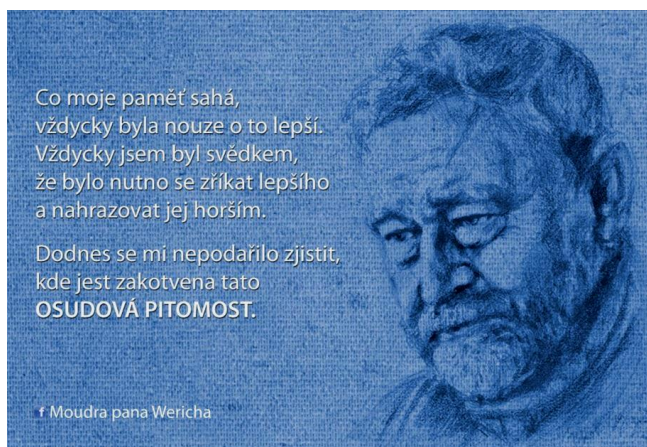
Chlápek vejde do obchodu s potřebami pro kuřáky a říká prodavačce:

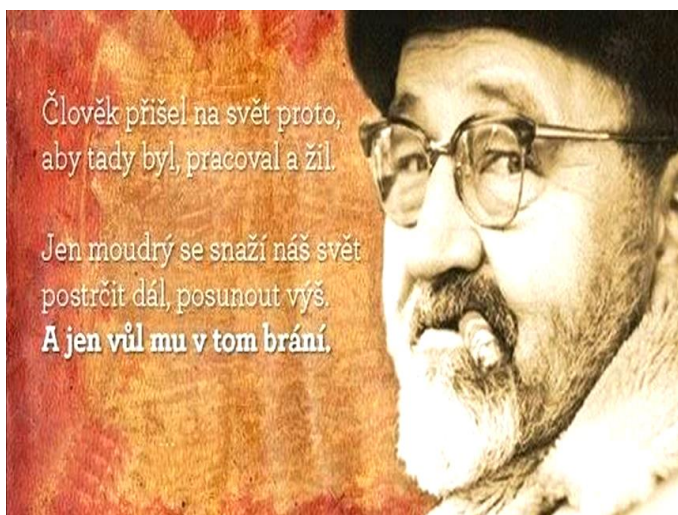
„Chtěl bych černé polobotky číslo čtyřicet dva.“

„Promiňte, my tu ale prodáváme jen potřeby pro kuřáky!“

„A vy si myslíte, že kuřáci chodí bosí?“

Něco málo z moudrosti pana Jana Wericha

Inzerce

Termíny rozvozu plynu pro leden a únor 2021: 6.2., 27.2.2021 - mob.: 777 174 836

Řídicí systémy Siemens, Amit Hardware servis Audio, Video, kamerové systémy, EZS Webdesign a tvorba webových stránek Tf: +420 608 024714, +420 777 024 746	Inteligentní domy LOXONE, Fibaro Antény, satelity - montáže servis Elektroinstalační práce, revize email: info@nomiret.cz
---	--

Irena Veselá Rendlová

autorský šperk a doplňky,
umělecké zpracování kovů

www.irenavr.cz
+420 604 106 557 sperk@irenavr.cz

UPOZORŇUJEME NA VYNUCENOU ZMĚNU NÁZVU WEBOVÝCH STRÁNEK NA:
www.spk-kropach.wbs.cz

Jednotlivé příspěvky se nemusí shodovat s názorem redakce Kropašských Rozhledů.
Není – li uvedeno jinak, autory fotek je redakce KR.

Pište na adresu: R.Kalita – Valy 75 (můžete vhodit do schránky na vrátkách), kalitovi@volny.cz, nebo na e-mail:
spk_kropach@volny.cz, případně je možno www.spk-kropach.wbs.cz

KROMPAŠSKÉ ROZHLEDY Vydává Sdružení pro Kropach z.s., 471 57 Kropach 75, IČ: 28553161
 Evidenční číslo MK: E 18130